

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U-V 405/06
29.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Vojne pošte aa - Više stambene komisije Up-2 broj 66-2/2003 od 26.03.2006. godine, u predmetu davanja stana, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Stambene komisije int. br. 122/148-3 od 28.01.2003. godine, kojim je zamenjeno rešenje o davanju stana tužiocu kao nužnog smeštaja VP vv br. 122/178-2 od 07.12.1994. godine, rešenjem o davanju na korišćenje stana za službene potrebe, kao jednosobnog stana površine od 36,15 m² u Garnizonu BB.

U tužbi podnetoj Vrhovnom vojnom sudu, zavedenoj u tom sudu pod Up-988/03 12.05.2003. godine, tužilac osporava zakonitost rešenja Više stambene komisije VP aa, Up-2 broj 66-2/2003 od 26.03.2003. godine, ističući da mu je nužni smeštaj dodeljen ne kao profesionalnom vojnom licu, već kao penzionisanom vojnom licu, da nije pre toga tražio službeni stan jer mu se isti i nije mogao dodeliti, jer je bio penzioner, pa stoga osporeno rešenje kojim je Stambena komisija preategorisala nužni smeštaj u prostorije službenog stana smatra neprihvatljivim, jer se ovim stanom ne rešava njegovo stambeno pitanje a po bod listama mu se umanjuju bodovi za stambenu ugroženost. Ovakav stav Stambene komisije smatra neprihvatljivim jer zgrada u VV, nije stambena zgrada nego je vojni objekat tipa škole a na spratu sa 9 porodica postoji zajednički mokri čvor sa dve tuš kabine, dva WC, dva sudopera u zajedničkoj kuhinji i dva priključka za veš mašine, a da pri tom, u prostorijama koje koriste kao stan, vodu nemaju. Stoga smatra da takav smeštaj ne može imati status stana, a time i službenog stana, pošto stan mora da ima odgovarajuće osobine i da zadovoljava osnovne tehničko - funkcionalne elemente i zakonske parametre. Smatra da nisu bili ispunjeni uslovi za zamenu rešenja, pa je drugostepeni organ trebao da usvoji njegovu žalbu i poništi prvostepeno rešenje, jer njegova porodica, ukupno ima 82 godine radnog staža u bivšoj JNA i VJ i to tužilac 42 godine, njegova supruga 30 i sin 10 godina, pa predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu, kao i razmatranja svih spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije koji je 21.11.2006. godine, preuzeo nerešene predmete upravnih sporova pokrenutih pred Vrhovnim vojnim sudom do 31.12.2004. godine, je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta i obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je prvostepeni organ - Stambena komisija donela rešenje int. br. 122/148-3 od 28.01.2003. godine, kojim je izvršila zamenu rešenja o davanju stana kao nužnog smeštaja broj 122/148-2 od 07.12.1994. godine, kojim rešenjem je usaglasila rešenje sa članom 20. Pravilnika o davanju na korišćenje stanova za službene potrebe profesionalnim pripadnicima Vojske Jugoslavije („Službeni vojni list“ br. 18/95, 5/96, 21/96 i 2/97). Prema odredbi člana 20. navedenog Pravilnika Stambeni organi Garnizona su dužni da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu tog Pravilnika izvrše reviziju svih rešenja o dodeli stana kao nužnog smeštaja donetih po propisima koji su bili na snazi do stupanja na snagu ovog Pravilnika i da ih uskladi odredbama ovog Pravilnika, a stavom drugim istog člana propisano je da se molbe za dodelu nužnog smeštaja preimenuju u molbe lica za dodelu službenog stana.

Kako je odredbom člana 2. stav 3. i 4. navedenog Pravilnika regulisano da se kao službeni stanovi daju i smeštajni kapaciteti koji se nalaze u krugu kasarne, odnosno drugom vojnom objektu, kao i stanovi hotelskog tipa i stanovi koji su prema utvrđenoj kategorizaciji i standardu slični stanovima iz Stambenog fonda VJ, a da se službeni i stanovima smatraju i zajedničke prostorije, slobodan poslovni prostor, pogodne prostorije i građevinski prostor u stambenom zgradama adaptirani u prostorije za stanovanje, kao i adaptirane prostorije za stanovanje u kasarnama i drugim vojnim objektima, tuženi organ je našao da je postupak koji je prethodio donošenju prvostepenog rešenja pravilno sproveden, a rešenje na zakonu zasnovano, pa je, stoga, žalbu tužioca izjavljenu na prvostepeno rešenje odbio kao neosnovanu.

na prvostepeno rešenje odbio kao neosnovano.

Vrhovni sud Srbije nalazi da je tuženi organ pravilno ocenio da je rešenje prvostepenog organa doneto na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bez povreda pravila postupka na osnovu pravilne primene materijalnog prava – odredaba Pravilnika o davanju na korišćenje stanova za službene potrebe profesionalnim pripadnicima Vojske Jugoslavije, na koje se u obrazloženju rešenja pozvao.

Tuženi organ je za donetu odluku u obrazloženju osporenog rešenja dao valjane i na zakonu zasnovane razloge, koje kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Navod da se dodeljeni prostor kao nužni smeštaj ne može smatrati službenim stanom, a što je bio i navod žalbe, sud je odbio kao neosnovan sa razloga pravilno datih u obrazloženju rešenja tuženog organa.

Iz iznetih razloga, tužba tužioca nije osnovana, pa je Vrhovni sud Srbije podnetu tužbu odbio odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96).

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 29.11.2007. godine, U-V. 405/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milan Komlenović, s.r. Milena Savatić,s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS